

16. nedel'a B

Pod'te vy sami na osamelé miesto a odpočinite si trochu. (Mk 6,32)

Prvé čítanie

Kniha proroka Jeremiáša 23,1-6

Beda pastierom, ktorí nivočia a rozháňajú stádo, ktoré ja pasiem, hovorí Pán.

Preto takto hovorí Pán, Boh Izraela, pastierom, ktorí pasú môj ľud: "Vy ste rozptýlili moje stádo; rozháňali ste ho a nedohliadali naň. Preto ja dohliadnem na vás a na zlobu vašich skutkov, hovorí Pán.

Ale ja zhromaždím zvyšky svojho stáda zo všetkých krajín, kam som ich rozohnal, a privediem ich späť na ich nivy; budú plodné a rozmnožia sa. A dám im pastierov, ktorí ich budú pásť. Už sa nebudú báť ani strachovať a ani jedna ovca sa nestratí," hovorí Pán.

"Hľa, prídu dni," hovorí Pán, "a vzbudím Dávidovi spravodlivý výhonok, kráľa, ktorý bude múdro panovať a uskutoční právo a spravodlivosť na zemi. Za jeho dní Júda dosiahne spásu a Izrael bude bývať v istote. A toto je meno, ktorým ho budú volať: 'Pán je naša spravodlivosť'."

Druhé čítanie

List Efezanom 2,13-18

Bratia a sestry, vy, čo ste boli voľakedy ďaleko, teraz v Kristu Ježišovi skrze jeho krv stali ste sa blízkymi.

Ved' on je náš pokoj!

On z dvoch urobil jeden ľud. Obetou vlastného tela zbúral medzi nimi múr rozdelenia a nepriateľstva; zrušil platnosť Zákona i s jeho prikázaniami a nariadeniami, aby vo svojej osobe z týchto dvoch častí utvoril jedného nového človeka, a tak priniesol pokoj; skrze kríž zmieril oboch s Bohom a spojil ich v jedno telo; v sebe samom zničil ich nepriateľstvo.

Prišiel a zvestoval pokoj vám, ktorí ste boli ďaleko, i tým, čo boli blízko; lebo skrze neho máme oboji v jednom Duchu prístup k Otcovi.

Apoštoli sa poschádzali k Ježišovi a porozprávali mu všetko, čo robili a učili. On im povedal: "Podťte vy sami na osamelé miesto a odpočinite si trošku!" Stále totiž prichádzalo a odchádzalo mnoho ľudí, a nemali sa kedy ani najesť.

Odišli teda loďkou do ústrania na pusté miesto. Ale videli ich odchádzať a mnohí pochopili. Pešo sa ta zbehli zo všetkých miest a predstihli ich. Keď Ježiš vystúpil, videl veľký zástup a bolo mu ich ľúto, lebo boli ako ovce bez pastiera. A začal ich učiť mnohým veciam.

Na zamyslenie

"Podťte vy sami do ústrania na pusté miesto a trochu si odpočiniete." Potom ako sa Dvanásť vrátili späť k Ježišovi z apoštolských ciest a všetko mu vyrozprávali, chce im ako aj sebe dopriať odpočinok, čas, v ktorom môžu spokojne prerobiť to, čo zažili a nové načerpať. Jednak sa im to nedarí. Len čo sa utiahli do úpätia, prichádzali a vyhľadávali ich mnohí ľudia. Jednoducho to nie je možné mať chvíľku pre seba. Ten obraz chýbajúcej chvíľky času pre seba je predsa tak realistický – mnohí z nás by mohli o tej smutnej skúsenosti celé litánie napísať. Preto sa pokúšajú apoštoli s Ježišom utiecť po jazere a udať sa na samotné miesto. Avšak ich námaha je márna, ich zámer sa rozniesol po okolí a ľudia sú tam skôr ako oni.

Pokazená "dovolenka?" Po dlhej ceste určite túžia apoštoli oddýchnuť si pri Učiteľovi. Evanjelista Marek nám ukazuje Ježiša, ktorý sa spravidla nezrieka prebývania v samote, ale v tejto konkrétnej situácii odkladá svoje vlastné potreby na bok, pretože vidí, že týmto ľuďom by mohla chýbať orientácia v živote bez jeho rád a pokynov, boli by ako ovce bez pastiera. Byť-apoštolom nie je obmedzené činnosťou výslovného poslania. Byť-apoštolom sa týka celého bytia, učenia sa a kráčania s Ježišom. Na základe toho nesú v sebe apoštolský výmer aj prázdniny a odpočívanie. Oddýchnuť si pri Ježišovi neznamena vyhľadanie pohodlnej skrýše alebo sa oddať nábožným prežitiam, pocitom. Oddychovať pri Ježišovi znamená skôr, učiť sa tej nežnosti voči jeho ľudu; to znamená odkryť, že byť poslaným neznamena nič iné ako niesť ďalej lásku Božiu, ktorou obdarováva svojich v hojnosti. To nadáva nášmu životu nový zmysel, slová získajú na význame a gesta dostanú akoby novú dimenziu. Boh je naplnením prisľúbenia pokoju v tiesni a vyhnanstve ľudskosti, toho pokoju, ktorý všetci vyhľadáujeme, aby zostali utíšené najhlbšie túžby nášho srdca.

Určite každý z nás pozná podobné situácie z každodenného života: niekedy nemôžeme a nesmieme iným odmietnuť. To znamená teda, že my ako apoštoli, ktorí nasledujeme Krista nemáme nárok na prázdniny, na odpočinok? V žiadnom prípade! My potrebujeme čas pre seba ako kúsok chleba. Jednak je potrebné veľa cvičenia a zrelosti pri rozlišovaní duchov, aby sme vedeli rozlíšiť kedy sme naozaj potrebný a kedy to môže byť iba pocit nevyhnutnosti. Preto je dôležitejšie skoncentrovať sa na oázach, na miestach, kde máme možnosť oddýchnuť si, načerpať nové sily... Jednak je ale vždy pritom potrebný láskavý pohľad na svet. Ježiš nám dal príklad.